

Πλοία νέας τεχνολογίας

Σημερινή κατάσταση - προοπτικές εξέλιξεις

του
Απόστολου Δ.
Παπανικολάου
Καθηγητή
Τμ. Ναυπηγών
Μηχ/γων Μηχ/κών,
Δ/ντη Εργαστηρίου
Μελέτης Πλοίου

ΠΥΡΦΟΡΟΣ 2000

Εισαγωγή.

Με τον όρο «πλοία νέας τεχνολογίας», θεωρούμε, εδώ, πλοία μη συμβατικής σχεδίασης με λειτουργικά χαρακτηριστικά υψηλών προδιαγραφών, κατά κανόνα, πλοία με σημαντικά υψηλές ταχύτητες υπηρεσίας, άνω των περίπου 30 κόμβων και μέχρι (στο απότερο μέλλον) τους 80 - 100 περίπου κόμβους (55 έως 180 χλμ/ώρα). Επίσης, θεωρούμε ότι η σχεδίαση, κατασκευή και λειτουργία πλοίων νέας τεχνολογίας, καθώς και το αντίστοιχο σύστημα θαλάσσιων μεταφορών, που εξυπηρετούν, αφομοιώνουν κάθε τεχνολογική εξέλιξη, που βελτιώνει την αποδοτικότητα του παρόντος συστήματος, όπως π.χ. η μηχανοργάνωση του συστήματος κρατήσεων και διαχείρισης θέσεων επιβατών και ναύλωσης φορτίου, η διαχείριση της λειτουργίας λιμένων, η εισαγωγή νέων ολοκληρωμένων συστημάτων τηλεπικοινωνιών κλπ. Κατά μία γενικότερη έννοια, θεωρούμε, στο ίδιο πλαίσιο, ως θαλάσσιο μεταφορικό φορέα «νέας τεχνολογίας», την δυνατότητα εκσυγχρονισμού ενός υπό εξέταση συστήματος ή υποσυστήματος θαλάσσιων μεταφορών, που περιλαμβάνει την εισαγωγή νέων τύπων πλοίων ή νέου τρόπου μεταφοράς φορτίων, την αναβάθμιση των μέσων φορτοεκφόρτωσης και της υποδομής των μεταφορικών κόμβων, (εδώ των λιμένων), καθώς και της διακίνησης του φορτίου, από τον παραγωγό στον καταναλωτή [1].

Στα πλαίσια του παρόντος, γίνεται μία σύντομη, ειδική αναφορά στην «Ελληνική ακτοπλοΐα», που αποτελεί μία κλασική περίπτωση σύνδεσης, του σχετικά αναπτυγμένου ή του περισσέων αναπτυσσόμενου, Ελληνικού νησιωτικού χώρου με την Ελληνική ηπειρωτική χώρα, καθώς και σύνδεσης της Ελλάδος με τους εταίρους της στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τις λοιπές γειτονικές χώρες. Οι μεταφορές αυτές περιλαμβάνουν τις θαλάσσιες γραμμές επικοινωνίας του Ελληνικού νησιωτι-

κού χώρου με την Ελληνική ηπειρωτική χώρα, τους τοπακούς πλόες μεταξύ λιμένων της Ελληνικής ηπειρωτικής χώρας και μεταξύ των Ελληνικών νησιών, αλλά και τις διεθνείς γραμμές επικοινωνίας της Ελλάδος με την Ιταλία και τις χώρες της Μέσης Ανατολής και Βορείου Αφρικής, πέραν της Κύπρου [2].

Οι Ελληνικές ακτοπλοϊκές μεταφορές, παρουσίασαν τα τελευταία 20 - 30 χρόνια, μία σημαντική μετεξέλιξη, που χαρακτηρίζεται από την σταδιακή αλλά συστηματική αντικατάσταση των παλαιών, καθαρά επιβατηγών πλοίων με μικτά επιβατηγά-οχηματαγωγά πλοία, που αποτελούν, πλέον, το βασικό μεταφορικό μέσο για επιβάτες, Ι.Χ.Ε και Φ/Γ οχήματα τόσο στα Ελληνικά πελάγη, αλλά και τις διεθνείς γραμμές θαλάσσιας επικοινωνίας της Ελλάδας με τις γειτονικές χώρες. Η επόμενη σημαντική αλλαγή στην Ελληνική ακτοπλοΐα, που αναμένεται να συντελεσθεί κατά τα επόμενα 10 χρόνια, θα επηρεασθεί από μια σειρά ποικιλόμορφων παραγόντων, που εν μέρει ισχύουν γενικά για τις παγκόσμιες θαλάσσιες μεταφορές και εν μέρει, ειδικά για τις θαλάσσιες μεταφορές της Ελλάδας.

Τέτοιοι παράγοντες τεχνικής, οικονομικής, πολιτικής και γεωστρατηγικής φύσεως, είναι ενδεικτικά και οι εξής:

1. Η δυνατότητα κατά την ερχόμενη δεκαετία, εισαγωγής διαφόρων σύγχρονων τύπων πλοίων, περιλαμβανομένων των ταχύπλοων πλοίων νέας τεχνολογίας, που φαίνεται ότι είναι σε θέση να απορροφήσουν, υπό ορισμένες συνθήκες, ένα σημαντικό μέρος της αγοράς των μεταφορών επιβατών, των συνδυασμένων μεταφορών επιβατών-οχημάτων, αλλά και των ελαφρών, σχετικά φορτίων υψηλής αξίας, σε βάρος των συμβατικών Ε/Γ-Ο/Γ πλοίων και των αερομεταφορών.
2. Η ανάπτυξη και εισαγωγή ολοκληρωμένων συστημάτων πληροφορικής και μηχανοργάνωσης στοιχείων, υποσυστημάτων ή και πλήρων συστημάτων θαλασσίων μεταφορών, παράλληλα με την ανάπτυξη των τηλεπικοινωνιών (συστήματα EDI - Electronic Data Interchange Systems και TDL - Transport Data Link).
3. Η βελτίωση της υποδομής των μεταφορικών κόμβων-λιμένων, της πρόσβασης αυτών, καθώς και των μέσων φορτοεκφόρτωσης (βλ. προγράμματα περιφερειακής ανάπτυξης της Ε.Κ.)
4. Η απελευθέρωση της αγοράς των θαλάσσιων μεταφορών σε Ευρωπαϊκό επίπεδο (άρση «cabotage» το έτος 2004) και η συνεπαγόμενη τόνωση του ανταγωνισμού μεταξύ των πλοιοκτητών. Ήδη, έχει δημιουργηθεί ένα έντονο κλίμα αβεβαιότητας μεταξύ των Ελλήνων πλοιοκτητών, εφόσον καλούνται να επενδύσουν, εντός της επόμενης δεκαετίας, σημαντικά ποσά για την κατασκευή νέων ανταγωνιστικών πλοίων χωρίς, εν μέρει, να γνωρίζουν τους κανόνες του «παχνιδιού» (τεχνολογικές εξελίξεις και διείσδυση στην Ελληνική αγορά, εθνικοί και διεθνείς κανονισμοί ασφαλείας, συνθήκες αγοράς - «άδειες σκοπομότητας», χρηματοδοτικές δυνατότητες - δανειοδοτήσεις και λοιπά αναπτυξιακά κίνητρα, κλπ., βλ. και 5., ακολούθως).
5. Η αναμενόμενη και αναγκαία προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας και του Ελληνικού τραπεζικού συστήματος στα νέα δεδομένα, μετά την άρση του «cabotage» και την απελευθέρωση των αγορών. Προς στιγμήν, παρατηρείται σχεδόν παντελής αδράνεια της Ελληνικής πολιτείας, η οποία αυτή την στιγμή καθορίζει ακόμα, πλήρως στη χώρα μας, τόσο το νομοθετικό όλα και το χρηματοοικονομικό πλαίσιο. Προσφάτως,

παρατηρείται η δυναμική εισαγωγή ναυτιλιακών εταιριών στο χρηματιστήριο, για την άντληση κεφαλαίων, που αναμένεται να ενταθεί στο εγγύς μέλλον (τελευταίο παράδειγμα: MINΩΪΚΕΣ γραμμές).

6. Η ανάγκη αντικατάστασης εντός της επόμενης 10ετίας, λόγω υπέρβασης των οφίων ηλικίας (35ετία), αλλά και λόγω της έλλειψης ανταγωνιστικότητας, τονλάχιστον του 50% των Ε/Γ και Ε/Γ-Ο/Γ πλοίων της σημερινής Ελληνικής ακτοπλοΐας. Οι συνεπαγόμενες επενδύσεις, κατά πρόσχειρους υπολογισμούς, θα ξεπεράσουν το ένα (1) τρισεκατομμύριο δρχ. Αναμένεται, ότι το μεγαλύτερο μέρος των επενδύσεων αυτών, θα απορροφηθεί από ναυπηγεία του εξωτερικού, χωρίς να παραβλέπεται η πρόσφατη πρωτοβουλία του Υπουργείου Ανάπτυξης, για την ενδεχόμενη ενίσχυση του ναυπηγικού (κατασκευαστικού και μελετητικού) δυναμικού της χώρας, μέσω ειδικού αναπτυξιακού προγράμματος, στο οποίο θα συμμετέχουν με 50% και ιδιωτικοί φορείς.
7. Οι πολιτικές εξελίξεις στα Βαλκά-

νια και ιδιαίτερα, η δυνατότητα απόδοσης πρόσβασης της Ελλάδας προς τις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μέσω της πρώην Γιουγκοσλαβίας. Η ανάπτυξη των γραμμών επικοινωνίας με την Ιταλία, έχει ήδη τονώσει σημαντικά την Ελληνική ακτοπλοΐα και οι προοπτικές περαιτέρω εξέλιξης, είναι δεδομένες. Απαιτείται η ανάπτυξη της λιμενικής υποδομής και των οδών πρόσβασης προς τους λιμένες εκατέρωθεν της Αδριατικής (βλ. κορεσμός των διαφόρων γνωστών Ιταλικών λιμένων, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την Ανκόνα).

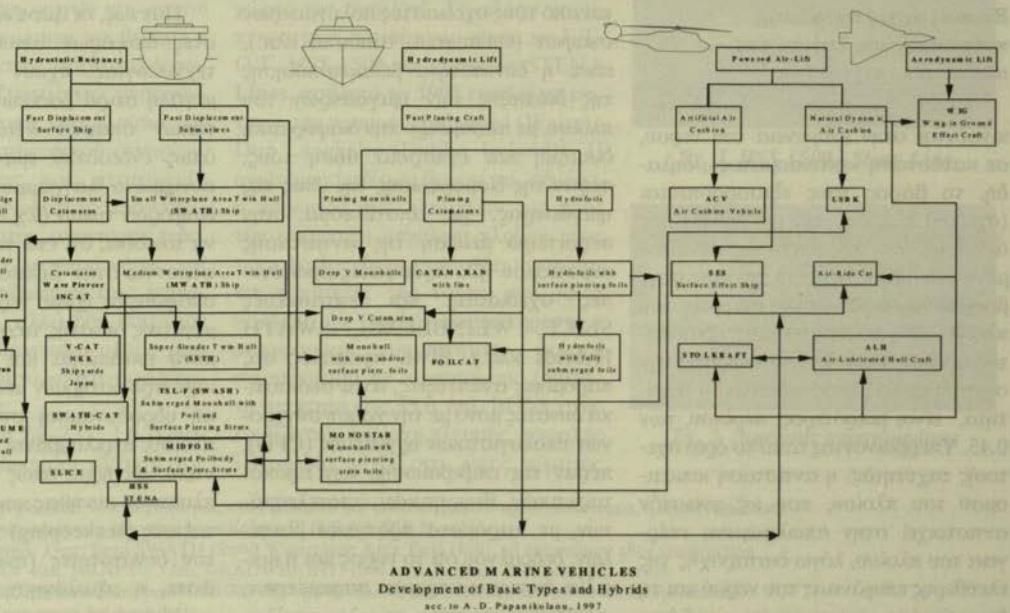
Ειδικότερα, για ορισμένα μεγάλα νησιά της Ελλάδος, όπως, π.χ., η Κορήτη, ισχύουν, πέραν των άλλων, και οι εξής παράγοντες [3]:

8. Η δυνατότητα ανάπτυξης της Κορήτης ως ένα περιφερειακό οικονομικό κέντρο, με βάση την προνομιακή γεωγραφική θέση της νήσου («σταυροδόριμη τριάντα ηπείρων»). Οι συνεπαγόμενες δραστηριότητες ιδιαίτερου επενδυτικού ενδιαφέροντος, μπορεί να είναι

χαρακτηριστικά οι εξής:

- ανάπτυξη διαμετακομιστικού κέντρου εμπορευματοκυβώτων (container trans-shipment/distribution terminal),
  - ανάπτυξη σταθμών ανεφοδιασμού και συντήρησης-επισκευής εμπορικών πλοίων,
  - ανάπτυξη υποδομής και δημιουργία κέντρου ναυτιλιακών εταιριών («Εμποροναυτιλιακό κέντρο»).
9. Η ταχεία και οικονομική μεταφορά των αγροτικών προϊόντων της Κορήτης προς κατανάλωση στην ηπειρωτική Ελλάδα, τις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή τις χώρες της Μέσης Ανατολής και Βορείου Αφρικής. Επίσης, η ανάγκη σύνδεσης της Κορήτης με τα διάφορα κέντρα παραγωγής πρώτων υλών και βιομηχανιών προϊόντων, κατά κύριο λόγο, στην Β. Ειρώπη [4].
10. Οι ενδοεπικοινωνίες και ενδομεταφορές προϊόντων στην Κορήτη, που στηρίζονται σήμερα, κατά κύριο λόγο, στις προβληματικές οδικές συγκοινωνίες.
11. Η ανάπτυξη της λιμενικής υποδομής της Κορήτης, που αναφέρεται

¹ Για την πλήρη κατανόηση του παρόντος κεφαλαίου προϋποτίθεται μία ελάχιστη προπαραδεία σε βασικές αρχές της ναυπηγικής εποπτήμης [5]

Σχ1: Πλοία νέας τεχνολογίας

είτε στον εκουγχρονισμό ή επέκταση ή ανασχεδιασμό υπαρχόντων εγκαταστάσεων (π.χ. λιμένες Ηρακλείου, Χανίων και Ρεθύμνου), είτε στην δημιουργία νέων λιμένων, εκτός των πληθυντικών κέντρων (π.χ. ενδεχομένως στο νότιο μέρος της νήσου).

Η ανωτέρω καταγραφή των διαφόρων παραγόντων που επηρεάζουν και θα επηρεάσουν στο μέλλον σημαντικά τις θαλάσσιες μεταφορές στην Ελλάδα, δεν είναι δυνατόν να είναι πλήρης, λόγω της πολυπλοκότητας του προκειμένου θέματος. Γίνεται όμως, μία προσπάθεια να προδιαγραφεί, στο μέτρο που απαιτείται και είναι εφικτό, ένα πλαίσιο αναγκών ενεργειών ή στρατηγικών επιλογών, για την επίτευξη του υψηλού στόχου, που είναι η προσαρμογή της οικονομίας της Ελλάδας στα δεδομένα των προηγμένων εταίρων της στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εντός της επόμενης 10-20ετίας. Όπως είναι προφανές, το προτεινόμενο πλαίσιο δραστηριοτήτων ενεργειών και αναπτυξιακών έργων, απαιτεί συντονισμένες προσπάθειες διαφόρων φορέων (Πολιτεία, δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις, ερευνητικοί και μελετητικοί φορείς), χωρίς την συνεργασία των οποίων κάθε -έστω και μεμονωμένη- επιτυχία, θα είναι πρακτικά αδύνατη.

Βασικές αρχές σχεδίασης, κατασκευής και λειτουργίας πλοίων νέας τεχνολογίας¹.

Πλοία συμβατικής σχεδίασης, κυνούνται στην επιφάνεια του νερού, σε κατάσταση «εκτοπίσματος», δηλαδή, το βάρος τους εξισορροπείται (σχεδόν) πλήρως, από την δύναμη της άντωσης, που προκύπτει ως συνισταμένη των υδροστατικών πλεσεων στην βρεχόμενη επιφάνεια του σκάφους του πλοίου. Ο χαρακτηριστικός αδιάστατος αριθμός Froude, που εκφράζει την σχετική με το μήκος του πλοίου ταχύτητα, είναι μικρότερος, περίπου, των 0.45. Υπερβαίνοντας αυτό το όριο σχετικής ταχύτητας, η αντίσταση κυματούμοντος του πλοίου, που ως γνωστόν αντιστοιχεί στην απωλειώμενη ενέργεια του πλοίου, λόγω διαταραχής της ελεύθερης επιφάνειας του νερού και τη δημιουργίας κυματισμών, αυξάνει πλέον εκθετικά, συναρτήσει της ταχύ-

τητας, ενώ η αντίσταση τριβής, παραμένει σημαντική, αυξανόμενη με το τερούμαντο της ταχύτητας.

Για την βελτιστοποίηση των επιδόσεων της γάστρας ενός πλοίου, για ταχύτητες περί η υπεράνω του ανωτέρω ορίου, επιδιώκεται η κατά το δυνατόν μείωση του ύψους της τελευταίας τοπικής κορυφής της αντίστασης κυματούμοντος (last hump of wave resistance, Froude, περί το 0.50) ή η μετάθεση του αριθμού Froude λειτουργίας του εκάστοτε πλοίου εκτός της ανωτέρω περιοχής, καθώς και η μείωση της αντίστασης τριβής, στο μέτρο του δυνατού.

Ο πρώτος από τους ανωτέρω στόχους, επανυγάνεται με την εισαγωγή λεπτόγραμμων γαστρών ή και την μετάθεση του κυρίου όγκου της βρεχόμενης γάστρας του πλοίου, κάτω από την επιφάνεια του νερού, και κατά το δυνατόν βαθειά, ώστε να αποφεύγεται η διαταραχή της ελεύθερης επιφάνειας. Είναι αυτονότο, ότι η χρηματοποίηση λιαν λεπτόγραμμων γαστρών, περιορίζεται, στην πράξη, από τις απαιτήσεις επαρκούς εγκάρδιας ευστάθειας έναντι ανατροπής, συνεπώς, η κατανομή του εκτοπίσματος σε δύο (η περισσότερες) ημιγάστρες, παρουσιάζεται ως βέλτιστη και για μεγάλες ταχύτητες η μόνη δυνατή δάσταξη. Ένα σημαντικό ακόμα εργαλείο, που χρηματοποιείται από τους σχεδιαστές πολύγαστρων σκαφών (catamaran, trimaran κλπ.), είναι η δυνατότητα βελτιστοποίησης της διάταξης των ημιγαστρών του πλοίου, με παράμετρο την διαφορετική διαμήκη και εγκάρδια θέση τους, πέραν της διαμόρφωσης της ίδιας της ημιγάστρας, με αποτέλεσμα, την περαιτέρω μείωση της αντίστασης κυματούμοντος (βλ. πρόσφατες πρωτότυπες σχεδιαστικές και κατασκευές SLICE, WEINBLUME, SWATH Hybrids κλπ.).

Είναι προφανές ότι, παρόμοιες αναπτύξεις, είναι ουσιαστικά δυνατές μόνο με την χρήση σύγχρονων υπολογιστικών εργαλείων (CFD), πέραν της επιβεβαίωσης των προκαταρκτικών θεωρητικών αποτελεσμάτων, με πειράματα προτύπων μοντέλων, δεδομένου ότι το εύρος και η ποικιλία των γεωμετρικών παραμέτρων, συνθέτουν τεράστια ποικιλία εναλλακτικών σχεδιάσεων, που είναι πρακτικά αδύνατον να ελεγχθούν συστηματικά με φυσικά πειράματα προτύπων, λόγω του συνεπαγόμενου απαγορευτικού κόστους ανάπτυξης.

Μία δεύτερη εναλλακτική λύση μείωσης της αντίστασης κυματούμοντος, η μεταφορά του εκτοπίσματος πλήρως κάτω από την ελεύθερη επιφάνεια του νερού («υποβρύχια»), είναι σε πολλές περιπτώσεις πρακτικά αδύνατη, πέραν του γεγονότος, ότι για δεδομένο εκτόπισμα, η αυξημένη βρεχόμενη επιφάνεια της γάστρας, θα οδηγούσε σε αυξημένη αντίσταση τριβής, συνεπώς, τα οφέλη από την μείωση της αντίστασης κυματούμοντος, θα μετριασθούν από την παράλληλη αύξηση της αντίστασης τριβής.

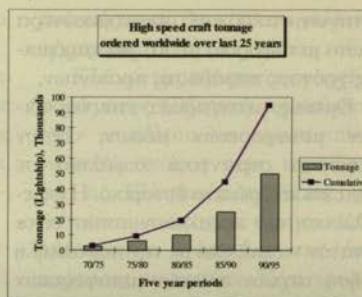
Τέλος, η ανιψίωση σκάφους του πλοίου πάνω από την επιφάνεια του νερού, που είναι υπό διερεύνηση ως πρόσθετη δυνατότητα, για την κατά το δυνατόν αποφυγή διαταραχής της ελεύθερης επιφάνειας του νερού, είναι δύσκολη έως πρακτικά αδύνατη, για σχετικά μικρές ταχύτητες και σημαντικά μεγέθη βάρους του πλοίου (βλ. περιορισμένο μέγεθος υδροπτέρυγων σκαφών), διότι, πέραν των άλλων, η απαιτούμενη μεγάλη ανωστική δύναμη, προϋποθέτει την υπαρξη μεγάλων ανωστικών επιφανειών (πτερύγια), το μέγεθος των οποίων είναι περιορισμένο, για ποικίλους πρακτικούς λόγους.

Πάντως, οι εμπνευστές και σχεδιαστές διαφόρων τύπων πλοίων νέας τεχνολογίας, έχουν αναπτύξει μία μεγάλη σειρά βασικών και υφισιδικών τύπων σκαφών νέας τεχνολογίας, όπως ενδεικτικά εμφανίνεται από το συνημμένο διάγραμμα ανάπτυξης των διαφόρων τύπων (Σχ. 1). Πρέπει τέλος να τονισθεί, ότι ενώ τα ανωτέρω αναφέρονται στην βέλτιστη απόδοση του σκάφους σε ήρεμο νερό (επίτευξη της μεγίστης δυνατής ταχύτητας για δεδομένο εκτόπισμα και εγκατεστημένη ισχύ πρωτότυπων μέσων), η συνολική υδροδυναμική συμπεριφορά του πλοίου, περιλαμβάνει και άλλα σημαντικά κριτήρια, όπως τις κινήσεις του πλοίου σε συνήθεις και ακραίους κυματισμούς (seakeeping) και τις ελικτικές του δυνατότητες (maneuvering), έτσι ώστε, η αξιολόγηση των διαφόρων εναλλακτικών τύπων, με προτίτιμο, για τα εμπορικά, τουλάχιστον,

πλοία, ένα η περισσότερα οικονομοτεχνικά κριτήρια (απαιτούμενος ναύλος RFR, καθαρά παρόντα αξία NPV, ανάκτηση επενδυόμενου κεφαλαίου κλπ.), να είναι πρακτικά δύσκολη και βέβαια, προϋποθέτει βαθειά γνώση του αντακεμένου. Μία ιδιαίτερη αναφορά ως προς το seakeeping, θα γίνει στο επόμενο κεφάλαιο.

Πέραν της απόλυτης κατανόησης της υδροδυναμικής ομηρευφοράς των ταχυπλόων πλοίων νέας τεχνολογίας, μία σειρά από άλλους παράγοντες, επηρεάζουν καταλυτικά την επιτυχή σχεδίαση, κατασκευή και λειτουργία τους, όπως η ελαχιστοποίηση του βάρους της κατασκευής (εφαρμογές σύγχρονων υπολογιστικών μεθόδων πεπερασμένων στοιχείων, χρήση καρμάτων αλουμινίου και συνθετικών υλικών, όπου είναι δυνατόν), η εγκατάσταση περιορισμένου όγκου και βάρους, αλλά μεγάλης απόδοσης κινητήρων (αεροστρόβιλοι και ταχύτροφες δηξελομηχανές νέας τεχνολογίας), η πρόβλεψη πρωστηρίων μέσων υψηλής απόδοσης (water jets, ημιβυθόμενες και πολύπτερες ή πλήρως σπηλαιούμενες έλικες, κλπ.), η πρόβλεψη πλήρους αυτομάτου ελέγχου του πλοίου από την γέφυρα, η πρόβλεψη ικανών οργάνων ναυσιπλοΐας, που να ανταποκρίνονται στις υψηλές ταχύτητες πλεύσης, ακόμα και την νύκτα (night vision), η πρόβλεψη ικανών και μικρού βάρους σωστικών μέσων, και βέβαια, η δυνατότητα τάχιστης φορτοεκφόρτωσης, συνυπολογίζοντας την υπάρχουσα λιμενική υποδομή, στα πλαίσια του διατυπωμένου μεταφορικού σεναρίου. Καλές σχεδιάσεις και κατασκευές πλοίων νέας τεχνολογίας, ικανοποίουν, σε τουλάχιστον ανεκτό επίπεδο, όλους τους ανωτέρω παράγοντες και έτοι, όχι μόνο επιβιώνουν στις τεχνολογικές εξελίξεις, αλλά ήδη πάρουν ένα συνεχώς αιχανόμενο μέρος από την παγκόσμια ναυτιλιακή αγορά φορτίων υψηλής αξίας.

Στο διάγραμμα Σχ. 2 - ... [6]) διαφένεται η εντυπωσιακή αύξηση του

Σχ. 2. Κατανομή όγκου ταχυπλόων σκαφών κατά την τελευταία 25ετία

όγκου των κατασκευασμένων ταχυπλόων σκαφών κατά την τελευταία 25ία, ένα σημαντικό μέρος των οποίων είναι δίγαστρα σκάφη (catamaran, SWATH και υψηδία), γεγονός που βρίσκεται σε απόλυτη αρμονία με τα ανωτέρω εκτεθέντα ως προς την «φυσική» της πλεύσης ενός σκάφους στην επιφάνεια του νερού (μεγίστη ταχύτητα για δεδομένο εκτόποιμα και ισχύ μηχανών) και τις απαιτήσεις ευστάθειας, εξυπηρετώντας ένα μεταφορικό σενάριο λειτουργίας ήμια άλλη αποστολή, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του εκάστοτε υποθετικού πλοιοκτήτη.

Τελευταίες τεχνολογικές εξελίξεις.

Πλοία νέας τεχνολογίας, έχουν ήδη εισαχθεί, με μεγάλη επιτυχία, στις θαλάσσιες μεταφορές επιβατών και οχημάτων σε όλες της ανεπτυγμένες χώρες της υφήλιου². Το πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Ε/Γ-Ο/Γ HSS 1500 της εταιρείας STENA Lines, που από το 1995 εκτελεί με επιτυχία την γραμμή Hollyhead (Wales) - Dun Laoghaire (Dublin, Ireland)³. Η ανωτέρω σχεδίαση θεωρείται, σήμερα, η κορωνίδα των εξελίξεων, ως προς την ανάπτυξη μεγάλων πλοίων νέας τεχνολογίας, διότι συνδυάζει υψηλότατες ταχύτητες της τάξης των 40-45 κόμβων, με καλά χαρακτηριστικά μεταφορικής ικανότητας, άριστη συμπεριφορά σε κυματισμούς (αμείωτη ταχύτητα έως SS 6, δηλ. Bf 7-8, ανάλογα με την περιοχή πλεύσης, ασφαλής λειτουργία μέχρι σημ. ύψος κύματος

5.0μ, κλπ.) και ταχύτατη φορτοεκφόρτωση, σε 30 περίπου λεπτά (πλήρης κύκλος φορτοεκφόρτωσης, 10+10 λεπτά για φορτοεκφόρτωση, 10 λεπτά περιθώριο ασφαλείας). Το τελευταίο, βέβαια, επιτυγχάνεται με πλήρη προσαρμογή της διαθέσιμης λιμενικής υποδομής στο συγκεκριμένο πλοίο. Σημειωτέον, ότι η δίγαστρη⁴ κατασκευή του συγκεκριμένου πλοίου, μήκους 126μ LOA, είναι πλήρως από κράμα αλουμινίου, γεγονός που έθεσε επί τάπτως, για τον φορέα ανάπτυξης, που είναι η ίδια η πλοιοκτήτρια εταιρία STENA Lines, και τον κατασκευαστή, τα ναυπηγεία FINNYARD, μία σειρά από σχεδιαστικά προβλήματα αντοχής και υλοποίησης της κατασκευής (ειδικά κατασκευαστικά στοιχεία, ειδικές συγκολλήσεις και κολλήσεις, συναρμολόγηση στοιχείων κατασκευής, έλεγχος ποιότητας κλπ.), με πρωτόγνωρο, για το τομέα της ναυπηγικής, χαρακτήρα.

Ηδη σήμερα, μετά την αδιαφοριστή τη πλέον επιτυχία των πλοίων νέας τεχνολογίας στις επιβατηριές μεταφορές, υπάρχει σημαντικό ενδιαφέρον για κατασκευές ταχυπλόων εμπορικών-φορτηγών πλοίων, που θα απο-

Σχ. 3. HSS 1500 - Stena Line

Σχ. 3. Λιμενικές εγκαταστάσεις

² Ως προς τις εφαρμογές πλοίων νέας τεχνολογίας στον πολεμικό και ωκεανογραφικό-ερευνητικό τομέα, η προϊστορία είναι εκτεταμένη, με πρώτες αναφορές ήδη στην δεκαετία του 50 (US & USSR Navy)

³ Βασικά χαρακτηριστικά: Type: Semi-SWATH (Small Waterplane Area Twin Hull), all aluminum alloy construction, LOA = 126m, BOA = 40m, DRAFT = 5.0m, DEADWEIGHT: 1000 tons, Payload: 1500 pass, 375 cars or 100 cars and 50 trucks, Installed Horsepower: 80.000 HP, Speed: max 43 knots (trials), service 40 knots, operational seastate limit: SS7 (sign. wave height: 5.0m).

⁴ Το HSS 1500 είναι σήμερα όχι μόνο το μεγαλύτερο δίγαστρο σκάφος, κατασκευασμένο πλήρως από αλουμίνιο, αλλά και το μεγαλύτερο, από πλευράς μήκους, ακόμα και μεταξύ μονόγαστρων σκαφών.

ροφήσουν ένα σημαντικό μέρος των μεταφορών προϊόντων υψηλής αξίας, βάρος άλλων μεταφορικών φορέων (βλ., [7]).

Από τις ανάγκες της παγκόσμιας αγοράς στην ακτοπλοΐα, έχει προκύψει εξειδικευμένο ενδιαφέρον για την εισαγωγή ταχυπλών φορτηγών σκαφών μεταφορικής ικανότητας 1000 τόνων φορτίου ή και περισσότερου, με ταχύτητες 45 και έως 50 περίπου κόμβους. Αυτές τις προδιαγραφές, τηρούσε και το γνωστό ταχύ μεταφορικό σύστημα Techno-Superliner (TSL) της Ιαπωνίας, η ανάπτυξη του οποίου, ως γνωστόν, ξεκίνησε το 1989 και ήδη ολοκληρώθηκε επιτυχώς, με την κατασκευή δύο πρωτοτύπων σκαφών.

Βέβαια, τα ταχύπλοα φορτηγά πλοία νέας τεχνολογίας, δεν αναμένεται να αντικαταστήσουν το υπάρχον δυναμικό συμβατικών πλοίων. Όμως, αναμένεται να αποτελέσουν μία ελκυστική και πλήρως ανταγωνιστική εναλλακτική λύση, για την κάλυψη αναγκών μεταφορών προϊόντων υψηλής αξίας, ο ίδιος των οποίων διαρκώς ανέζανε σε παγκόσμια κλίμακα. Τα φορτία αυτά, μεταφέρονται σήμερα, αποκλειστικά με αεροπλάνα, με αρκετές ανεπάρκειες στην εξυπηρέτηση των ναυλωτών.

Πρέπει εδώ να σημειωθεί, ότι η ταχεία μεταφορά και παράδοση από τον παραγωγό (εργοστάσιο) στον καταναλωτή, μειώνει σημαντικά τα κεφάλαια που δεσμεύνονται στην αποθήκευση ή την διακίνηση των προϊόντων, και συνεισφέρει στην μεγιστοποίηση των επενδύσεων στις μεταφορικές υποδομές. Τα ταχύπλοα πλοία νέας τεχνολογίας, μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο στην εξυπηρέτηση δρομολογίων διακίνησης προϊόντων «JIT-Just In Time», υπό την προϋπόθεση της διάθεσης ικανών «διαδικτυακών» μέσων (intermodal links).

Η συνεχής αύξηση του ίδιου των αερίων μεταφορών, έχει οδηγήσει πολλούς ναυλωτές φορτίων υψηλής αξίας, στην αποδοχή υψηλών ναύλων, εφόσον η παράδοση μπορεί να εξασφαλισθεί για την επόμενη μέρα (next day delivery concept). Η εγγενής περιορισμένη μεταφορική ικανότητα των αεροπλάνων, σε αντίθεση με τα πλοία, είναι δυνατόν να οδηγήσει σε πλήρως

ανταγωνιστικά και οικονομικά πλωτά μεταφορικά μέσα, για παρόμοιους χρόνους παράδοσης προϊόντων.

Ομοίως, μεταφορικές εταιρίες οδηγών μεταφορικών μέσων, έχουν δεσμεύσει σημαντικά κεφάλαια σε μέσα και ανθρώπινο δυναμικό. Η εκμετάλλευση των κεφαλαίων αυτών, είναι δυνατόν να αυξηθεί με την παράλληλη χρήση ταχέων πλωτών μεταφορικών μέσων, δεδομένου ότι, οι μέσες ταχύτητες των φορτηγών οδικών μέσων, βαίνουν συνεχώς μειούμενες, λόγω της συγκοινωνιακής συμφόρησης, ιδιαίτερα τους θερινούς μήνες, και των περιορισμών κυκλοφορίας, λόγω επιβάρυνσης του περιβάλλοντος.

Πρακτικά, όλες οι μεγάλες ναυπηγικές μονάδες της υφήλιου, που ασχολούνται με την κατασκευή Ε/Γ-Ο/Γ πλοίων, επενδύουν, πλέον, στην ανάπτυξη διαφόρων τύπων ταχυπλών φορτηγών σκαφών. Ενδεικτικά, αναφέρονται οι σχεδιάσεις / κατασκευές των εξής ναυπηγείων και εταιριών, χωρίς απαίτηση πληρότητας (βλ., π.χ., [9]):

AUSTAL - Αυστραλία (82m LOA AUTO EXPRESS, in service, 10 trucks), INCAT - Αυστραλία (96m CARGO CAT, 24 freight trailers), FINCANTIERI - Ιταλία (MDV 3000, 30 trucks/ 30 tons ea.), HDW - Γερμανία(CARGO CAT), BLOHM & VOSS - Γερμανία (Fast Monohull), SWATH OCEAN - ΗΠΑ (Cargo SWATH), Kvaerner - MASA - Φινλανδία (Fast Monohull - TrimaranEUROEXPRESS concept), Finnyards - Φινλανδία (SWATH Hybrid concept), DANYARDS - Δανία (SWATH Hybrid concept), VOSPER THORNEYCROFT- M. Βρετανία (Fast Monohull), HYUNDAI - Κορέα (Cargo CAT, SWATH Hybrid), KAWASAKI - Ιαπωνία (TSL-F), MITSUI - MITSUBISHI - Ιαπωνία (TSL-A), IIHI (Superslender CAT), BAZAN - Ισπανία (Fast Monohull & CAT).

Τέλος, αξίζει να σημειωθούν οι σχεδιαστικές προτάσεις του Εργαστηρίου Μελέτης Πλοίου του ΕΜΠ Aegean Queen και SMUCC (1989, [10] και 1994, [11]), που χρονικά προηγήθηκαν και θεωρώ ότι επηρέασαν αντίστοιχες σχεδιάσεις ναυπηγείων

του εξωτερικού.

Πλοία νέας τεχνολογίας στην ελληνική ακτοπλοΐα;

Από τα προαναφερθέντα στο προηγούμενο κεφάλαιο πρέπει να έγινε σαφές, ότι οι δυνατότητες εισαγωγής ταχυπλών πλοίων νέας τεχνολογίας στην Ελληνική ακτοπλοΐα είναι, κατ' αρχήν, δεδομένες. Ποιές είναι όμως οι ιδιαιτερότητες του Ελληνικού ακτοπλοϊκού συστήματος, που εξαλείφουν ή έστω επιβραδύνουν, αυτή την στιγμή, την άμεση διείσδυση τους;

1. Η ελληνική ενημέρωση των εμπλεκόμενων εγχώριων φορέων (πλοιοκτήτες, ναυπηγικό δυναμικό, κρατικές αρχές).
2. Η ελληνική χερσαία υποδομή (ταχεία πρόσβαση στους λιμένες και λιμενικές εγκαταστάσεις).
3. Η ελεγχόμενη από την Πολιτεία αγορά (άδειες σκοπιμότητες, ύψος ναυύλων).
4. Η έλλειψη επαρκών φορτίων υψηλής αξίας και η χαμηλή «αξία του χρόνου» για το Ελληνικό επιβατικό κοινό⁶.
5. Οι απαιτούμενες, σχετικά υψηλές, επενδύσεις, σε σχέση με τα συμβατικά σκάφη.
6. Η αντίδραση πλοιοκτητών πλοίων συμβατικής σχεδίασης, αλλά και σχεδόν, του συνόλου του ναυπηγικού δυναμικού της χώρας (πλήν ολίγων εξαιρέσεων), που δεν έχει αφομοιώσει ακόμα τις νέες τεχνολογίες.
7. Ως απόρροια του -6-, η έλλειψη εγχωρίων κατασκευαστών.
8. Οι χαρακτηριστικές συνθήκες των Ελληνικών θαλασσών, και ιδιαίτερα του Αιγαίου πελάγους (σχετικά μικρά σημ. ύψη κύματος, αλλά και κυματισμοί μικρού μήκους (και περιόδου) από μεταβαλλόμενες κατευθύνσεις, κυρίως βέβαια, από Βορρά προς Νότο). Πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους, ότι πλοία νέας τεχνολογίας, που έχουν αναπτυχθεί από ξένους κατασκευαστές, για άλλες αγορές και περιβαλλοντικές συνθήκες, δεν εξυπάκουεται ότι θα επιχειρούν με την ίδια επιτυχία και στις Ελληνικές θάλασσες (seakeeping), εκτός εάν έχει γίνει ειδική (έγκυρη) σχετική

Σχ. 5, 6, 7.
Κατασκευή γάστρας
- HSS Stena Line

μελέτη, για το συγκεκριμένο πλοίο, σε συγκεκριμένο δρομολόγιο.

9. Ορισμένες αποχείς προσπάθειες στο παρελθόν (με αρχή το catamaran NEARXOS ή και τα SES της Πειραιϊκής ANE), ως απόδροια, κατ' ελάχιστον, του -1- και -8-, ανωτέρω.

10. Η επιτυχής δρομολόγηση υδροπτέρυγων σκαφών, για τις μεταφορές επιβατών, και μόνο, σε μικρές αποστάσεις. Σημειώνεται, ότι τα υδροπτέρυγα («δελφίνια»), ήσαν και είναι, τα πρώτα σκάφη νέας τεχνολογίας που εφαρμόσθηκαν με μεγάλη επιτυχία στην Ελλάδα, ιδιαίτερα, λόγω του μικρού επενδυτικού και λειτουργικού κόστους για τους Έλληνες πλοιοκτήτες, που προμηθεύθηκαν μεταχειρισμένα σκάφη, σε χαμηλότατο κόστος, από την πρώην Σοβιετική Ένωση.

Ηδη όμως, φαίνεται, ότι έχουμε εισέλθει σε μία νέα φάση, όπως προκύπτει από πρόσφατες παραγγελίες και δρομολογήσεις σκαφών νέας τεχνολογίας, από σημαντικές Ελληνικές ακτοπλοϊκές εταιρίες. Ενδεικτικά αναφέρουμε τις εξής: ΜΙΝΩΪΚΕΣ, ταχύπλοο E/G-O/G catamaran - Κυκλαδες, Στροντίζης, ταχύπλοο E/G-O/G catamaran - Αργοσαρωνικός, Γούτος, ταχύπλοο catamaran - Κυκλαδες, CERES, ταχύπλοο catamaran - Αργοσαρωνικός). Αρκετές άλλες εταιρείες έχουν προβεί σε παραγγελίες (λεπτομέρειες θα βρει ο ενδιαφερόμενος αναγνώστης στον ναυτιλιακό τύπο). Θα πρέπει, επίσης, να γίνει αναφορά στα επιτυχημένα ταχέα μεγάλα E/G-O/G των ΜΙΝΩΪΚΩΝ γραμμών (Ικαρος, Πασιφάη) και των Επιχειρήσεων Αττικής (Superfast I-IV), που αφομούώνονται, σε μεγάλο βαθμό, νέες τεχνολογίες σε διάφορους τομείς. Η σχεδίασή τους όμως είναι συμβατική, χωρίς αυτό να αποτελεί, βέβαια, σημείο κρίσιμης. Αντιθέτως, τα πλοία αυτά απέδειξαν στην Ελληνική αγορά, ότι η υψηλή ταχύτητα και άνεση, είναι αιτούμενο του Ελληνικού κοινού,

συνεπώς, εκεί θα κριθούν μελλοντικά εγχειρήματα.

Κλείνοντας την σύντομη αυτή αναφορά στην Ελληνική ακτοπλοΐα, θα ήταν επιπλόλαιο να προτείνουμε το «ιδανικό σκάφος νέας τεχνολογίας» για τις Ελληνικές συνθήκες, χωρίς δεδομένο μεταφορικό σενάριο και την δυνατότητα ανάπτυξης της όποιας πρότασης εν εκτάσει. Κάτι τέτοιο θα γίνει με κάποια άλλη ευκαιρία, στο απότερο μέλλον.

Σύνοψη.

Στα πλαίσια του παρόντος άρθρου, έγινε περιγραφή των δυνατοτήτων εισαγωγής νέων τεχνολογιών και πλοίων νέας τεχνολογίας στην παγκόσμια ακτοπλοΐα, με ιδιαίτερη έμφαση στις Ελληνικές θαλάσσιες μεταφορές. Λόγω της γενικότερης ανεπάρκειας πολλών στοιχείων του παρόντος Ελληνικού συστήματος θαλάσσιων μεταφορών, η έννοια της εισαγωγής «νέων τεχνολογιών», συνδέθηκε, σε ορισμένα σημεία, με την έννοια του «εκουνγχρονισμού», κάτι που βέβαια δεν ισχύει μ' αυτήν την έννοια, σε προηγμένες χώρες. Η εξέταση των εκτιθεμένων παραγόντων, έγινε υπό το πρόσαρτο των εξελίξεων στην Ελληνική ακτοπλοΐα κατά την επόμενη 10ετία έως και 20ετία, που θα συμπέσει με την άρση ορισμένων προστατευτικών μέτρων για την Ελληνική ακτοπλοΐα (άρση «cabotage»), αλλά και την ανάγκη αντικατάστασης, τουλάχιστον, του 50% των E/G-O/G πλοίων της Ελληνικής ακτοπλοΐας, λόγω υπέρβασης του ορίου ηλικίας («35ετία»). Επίσης, συνυπολογίσθηκαν οι εξελίξεις στα Βαλκανία και την Ανατολική Μεσόγειο, γενικότερα. Τα συμπεράσματα, στα επί μέρους σημεία, για τις δυνατότητες συστηματικής εισαγωγής πλοίων νέας τεχνολογίας στην παγκόσμια ναυτιλία και την Ελλάδα, είναι απολύτως θετικά, όμως απαιτούν, ιδιαίτερα για την χώρα μας, την συνεργασία πολλών φορέων και την προσεκτική μελέτη διαφόρων παραγόντων, για

την επίτευξη των προσδοκώμενων στόχων.

Αναφορές

1. Παπανικολάου, Α., «Εισαγωγή Νέων Τεχνολογιών στα Θαλάσσια Μεταφορικά Μέσα», ΕΜΠ, report Εργαστήριο Μελέτης Πλοίου, Οκτώβριος 1993.
2. Ψαραντής, Χ., «Ελληνική Ακτοπλοΐα: Κατάσταση, Προοπτικές και Επενδυτικές Ευκαιρίες», Πρόγραμμα ΕΤΒΑ, Μάρτιος 1993.
3. Παπανικολάου, Α., «Εισαγωγή Νέων Τεχνολογιών στις Θαλάσσιες Μεταφορές της Κρήτης», Διεθνές Συνέδριο «ΚΡΗΤΗ-2000», ΤΕΕ - Τμήμα Αν. Κρήτης, Ηράκλειο, Νοέμβριος 1993.

Σχ. 8. FICANTIERI - Fast Monohull

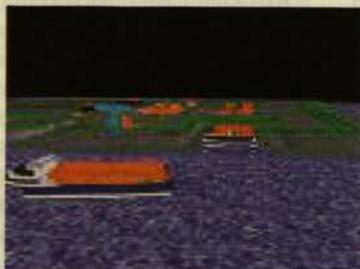

Σχ. 9.
Διάφοροι
τύποι
ταχυπλόων
σκαφών

⁵ Για ένα πανεπιστημιακό εργαστήριο, η διαπίστωση της αντιγραφής μίας προτεινόμενης ιδέας από την ξένη βιομηχανία, αποτελεί επιβεβαίωση του έργου του, παρά τη δικαιολογημένη πυρία μας, ότι οι προτάσεις αυτές ήταν για την χώρα μας, όταν προταπορουσάστηκαν, εκτός «πάτον και χρόνου», ώστε να προκαλέσουν ακόμα και θηριόδια.

⁶ Χαρακτηριστικά αναφέρεται, ότι η επιστημονικής υπολογισμένη «αξία του χρόνου» (value of time) για το Ελληνικό επιβατηγό κοινό (μέθοδος modal split [2]) είναι σήμερα της τάξης των 750 δρχ/ώρα, ενώ στην Ιαπωνία υπολογίζεται περίπου στις 12.000 δρχ/ώρα. Επειδή η αξία του χρόνου, έμφεση, επφράζει και το βιοτικό επίπεδο μίας χώρας, θεωρείται ότι η ανωτέρω διαφορά (σχέση 1:16), είναι πλασματική και δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες της Ελληνικής αγοράς.

4. Βαγγέλατος, Ι., «Διερεύνηση των δυνατοτήτων άμεσης σύνδεσης της Κρήτης με τις αγορές της Β. Ευρώπης», Διπλ. Εργασία, Εργαστήριο Μελέτης Πλοίου ΕΜΠ, 1993.
5. Papanikolaou, A., «*Types of Small Craft and Design Methodology*», Lecture Notes of the 25th WEGEMT Postgraduate School on Small Craft Technology, NTUA Athens, October 1997.
6. Phillips, S., «*Review and Recent Developments in Fast Sea Transportation and Future Potential*», Proc. WEGEMT Workshop on Conceptual Designs of Fast Marine Transportation, Glasgow, September 1996.
7. Phillips, G., «*The Commercial Requirement of a New Shipping Initiative*», Proc. WEGEMT Workshop on Conceptual Designs of Fast Marine Transportation, Glasgow, September 1996.
8. Papanikolaou, A., «*Developments and Potential of Open Sea SWATH Concepts*», Proc. WEGEMT Workshop on Conceptual Designs of Fast Marine Transportation, Glasgow, September 1996.
9. Journal Speed at Sea, 1996-98, various issues, Speed at Sea Publishing, Middlesex, UK.
10. Papanikolaou, A. Zaraphonitis, G., Androulakakis, M., «*Preliminary Design of a High-Speed SWATH Passenger Car-Ferry*», Journal Marine Technology, New York, 1990.
11. Papanikolaou, A., Bouliaris, N., Koskinas, C., Pigounakis, K., «*SMUCC - SWATH Multipurpose Container Carrier for Shortsea Shipping - NTUA's Proposal (1st prize award)*», Schiff-Maschine-Meerestechnik / SMM 94 Int. Exhibition and Conference Sea 2000, Hamburg, 1994, and Proc. 3rd Int. Conf. on Fast Sea Transportation, Travemuende, 1995.
12. Psaraftis, H., Papanikolaou, A., «*Introduction of New Technology to Short Sea Shipping in Greece*», Proc. 1st Conf. on Short Sea Shipping in Europe, Den Hague, 1992.
13. Trillo, R., Phillips, S., Ed., «*JANE's High Speed Craft Technology*», London, 1993-1997.

Σχ. 10. SMUCC - SDL NTUA

Σχ. 11. GOOUTOS LINES - ταχύπλοο Catamaran

Σχ. 12. MINOAN LINES

Σχ. 13. SUPERFAST FERRIES